

Styrke. Hvis det skulde vise sig, at den Kommission, der, som jeg haaber, bliver nedsat i Sommer, under sit Arbejde faaer den almindelige Opfattelse, at en Frihavn bør anlægges, er jeg vis paa, at det her vil faae fuld Tilslutning, men som det for Dieblippet staar for mig, saa tror jeg, at det, som navnlig Kjøbenhavn trænger til, er Ophevelsen af Havneafgiften, udvidede Voldværkspladser, flere Pakhuse, udvidet Kreditlager og Frilager. Saasnart vi have faaet det, indser jeg ikke rettere, end at vi omtrent have en Frihavn; men særlig er der dog en anden Ting, der maa være af den allerstørste Betydning for Kjøbenhavns Handel og Skibsfart, og det er, om man anvendte en Del af de Summer, der nu gaa andetsteds hen, til Udbygning af Kallebodstrand. Hvis det var sket for en Del Aar siden, vilde Handelen og Skibsfarten derved have vundet ganske betydelige Vættelser; der vilde være vundet Plads til Skibe, til Voldværker, til Pakhuse og flere andre Ting, og fremfor alt vilde man samtidig have styrket Marinens Stilling i Forsvarssystemet og ganske anderledes have styrket Kjøbenhavns Forsvar og Landets Selvstændighed end ved alle de kostbare Forter, som man har smidt omkring herved Byen. Naar man overveier, hvad der bør gjøres i Handelens og Skibsfartens Interesse ved Kjøbenhavn, antager jeg, at Spørgsmaalet om Kallebodstrands Udbygning og den Plads, der der kan indvindes, absolut maa tages med i en omhyggelig Overveielse af det her foreslaaede Anlæg. Med Hensyn til selve dette Anlæg skal jeg kun sige, at man vistnok maa bestemme sig for den Plads, her er Tale om, forsaavidt man vil have en virkelig Frihavn, og man ikke kan lade sig vise med et udvidet Frilager; men jeg skjønner ikke rettere, end at man har en Frihavn, saasnart man har Plads, og saasnart man kan bringe Skibene til at komme her ved at sætte Skibsafgifterne ned; thi Forholdet i Dieblippet er jo det, at Skibene søge bort; der kommer ingen for at overvintre, fordi det er for dyrt. Kan man altsaa skaffe Frihed for Skibsafgiften, Plads nok og bedre Afgang igjennem Kallebodstrand, forekommer det mig, at man har en Frihavn. Jeg kan jo tage feil heri, og det kan maaske være nødvendigt, at man anlægger en Frihavn. Iøvrigt vil jeg sige, at jeg holder mere af Forslaget, som det er fremsat af Ministeren, end som det nu er kommen til os fra Landstinget. Der er nemlig en Ting, jeg sabner, og som det ærede Medlem fra Naakföv (Hammerich) ogsaa omtalte, og det er netop Jernbaneforbindelsen, som jeg ubetinget anser for nødvendig. Der er

kun en Ting endnu, som jeg skal gjøre opmærksom paa — det er selvfølgelig ikke min Mening at ville gaa i Detailler her, men denne Ting maa jeg dog absolut gjøre opmærksom paa — det er den sidste Paragraf, § 10, som siger: „De nærmere Regler angaaende Anlægget af industrielle Etablissements i Industrifrihavnen og de Bestemmelser i Lovgivningen, der maatte være nødvendige i Henseende til Indførsel af Varer fra Frihavnsterritoriet til dansk Tolddomraade, fastsættes ved særlig Lov. Nu skal jeg ikke nægte, at det er mig en temmelig mærkelig Historie, i Særdeleshed naar det sammenholdes med Finantsministerens Udtalelse oppe i Landstinget. Skal Frihavnen nemlig gjøre fuld Nytte, maa vi have Plads til Industrien paa Frihavnsterritoriet. Nu er det givet, at Finantsministeren altid her i Thinget har fremhævet, at han ikke kan gaa med til en Forandring i den bestaaende Toldlovgivning, uden at han sikkrede sig tilstrækkelig Beskyttelse, tildels høiere Beskyttelse for den bestaaende Industri og eventuelt Beskyttelse for den fremtidige Industri. Det er Hovedpunktet, at det gjælder om at have en høj Told derpaa, og naar man har indvendt imod ham, at det vilde være uheldigt for Agerbrugets Skyld og af andre Grunde, har han svaret, at han ikke kunde ophæve Beskyttelsestolden, fordi dette vilde ødelegge en Masse private Kapitaler og tilintetgjøre Industrien og derved en særdeles stor Masse Arbeidere, der intetsteds vilde have at gaa hen for at tjene deres Brød. Nu siger Finantsministeren, at vi her skulle have et Anlæg aldeles uden Beskyttelse, og ikke alene venter han, at der skal komme en betydelig industriel Virksomhed der, men vi have jo ogsaa set private Andragender til Rigsdagen og Regeringen, der have tilbudt meget betydelige Kapitaler, naar de maatte faae Lov til at faae en saadan industriel Frihavn; naar de kunde faae expropriert de store Arealer derude, vilde de betale meget betydeligt for det Terræn, hvorpaa denne Industri saa senere vilde reise sig. Paa den ene Side siger altsaa Ministeren, at Industrien ikke kan bestaa uden en høj Beskyttelse, og paa den anden Side siger han, at naar han kan faae denne Lov, vil der komme en Masse Industrier, og Finantsministeren er saa ængstelig for denne Masse Industrier, at han endogsaa har opfundet 3 Slags Toldsystemer, nemlig paa den ene Side en Frihavn uden Told, dernæst Indlandet med en høj Beskyttelsestold, og saa en Mellemting, særlig en Mellemkommunaltold for Jøll, der fra Frihavnen skulle til Indlandet. Det er 3 forskjellige